

МОЕТО СЪРЦЕ - ДОМ НА ХРИСТА

В посланието на апостол Павел до ефесяните четем: "Бог да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца." Или както един друг превод ги дава: "Христос да се всели и да бъде в дома Си във вашите сърца чрез вяра." Без съмнение, едно от най-важните неща в християнското учение е, че сам Исус Христос, чрез присъствието на Святия Дух, действително ще влезе в сърцето, ще се всели и ще бъде там като в Свой дом. **ХРИСТОС ЩЕ НАПРАВИ ЧОВЕШКОТО СЪРЦЕ СВОЕ ОБИТАЛИЩЕ!** Нашия Господ каза на учениците Си: "Ако Ме любите някой, ще пази учението Ми, и Отец Ми ще го възлюби, и ние ще дойдем при него и ще направим обиталище в него." За учениците беше трудно да разберат това, което Той казваше. Как беше възможно за Него да направи обиталището Си в тях? Интересно е, че Исус употребява същата дума, когато им говори малко по-рано: "Отивам да ви приготвя място... тъй щото където съм Аз, да бъдете и вие." Нашия Господ обеща на учениците Си, че щом отиде на Небето ще им пригответи място и един ден ще ги посрещне там, а сега те трябва да пригответ място за Него в своите сърца, и Той да дойде и направи обиталището Си в тях. Те не можеха да разберат как може да стане това. Тогава дойде Петдесетница. Духът на живия, възкръснал Христос, беше даден на Църквата и тогава те

разбраха!

Бог не обитава в построения от Ирод храм в Ерусалим, Бог не обитава в храм направен от човешки ръце, обаче сега чрез чудото на излетия Святи Дух, Бог щеше да обитава в човешките сърца! ТЯЛОТО НА ВЯРВАЩИЯ ЩЕ БЪДЕ ДОМ НА ИСУС ХРИСТОС! За мен е трудно да мисля за по-висока привилегия от тази, да направя сърцето си дом на Христа, да Го приема, да Му служа, да Го радвам, да имам общение с Него там. Но когато Го поканих в сърцето си, това преживяване беше нещо напълно действително. То беше и стана в самия център на моя живот! ТОЙ ВЛЕЗЕ В ТЪМНИНАТА НА МОЕТО СЪРЦЕ И Я ОБЪРНА В СВЕТЛИНА! ТОЙ ВНЕСЕ ПЕСЕН, КЪДЕТО ЦАРУВАШЕ МЪЛЧАНИЕ И ИЗПЪЛНИ ПРАЗНОТАТА СЪС СВОЕТО ЛЮБЯЩО ЧУДЕСНО ОБЩЕНИЕ! Това разбира се, е първата стъпка да се направи сърцето дом на Христос. Но след първата стъпка ние не трябва да спрем, а да продължим. Христос иска наистина да бъде у дома Си, а Той не живее на място, където е мръсно. Той ще изчисти всичките "стаи" на нашето сърце от всички "боклук", който сме натрупали там през времето далеч от Него.

Разбира се, това може да стане само ако Му позволим Той да бъде Господарят в дома. Ние дори и не подозираме колко "боклук" има в стаичките на сърцето ни.

Но когато дадем пълното право на Господ да се разпорежда в него, ще се изненадаме от количеството "боклук", което Той ще изхвърли от стаичките ни. Господ Исус Христос е много радостен и щастлив да Му дадем място в сърцето ни и да Го оставим Той да се разпорежда! Ще разгледаме някои от вътрешните ни стаички, за да видим как Христос прави това.

Нека да влезем в първата стая, работния кабинет-библиотека. Да я наречем "кабинет на ума". Тази стая е малка, но с много дебели стени и в известен смисъл важна, защото заема централно положение. Господ влезе заедно с мен и огледа книгите в библиотеката, списанията върху масата и картините по стените. Следейки погледа Му почна да ми става неудобно. Наистина странно, но преди не се чувствах така зле, а сега, когато Той беше тук гледайки тези неща, аз се смутих. Неговите очи бяха много чисти, за да гледат някои от книгите. На масата имаше много непотребна литература, неподходящо четиво за християнина, а колкото за картините по стените- (въображенията и мислите на моя ум), те бяха срамотни. Аз се обърнах към Господ и казах: "Учителю, зная че тази стая се нуждае от една коренна промяна. Ще ми помогнеш ли да направя каквото трябва-

ВСЯКА МИСЪЛ ДА БЪДЕ ЗАВИСИМА ОТ ТЕБ?" А Той отговори:"С радост ще ти помогна, това е една от причините да бъда тук.Най-напред събери всичко, което четеш и виж кое не е полезно, чисто, добро и истинно, и го изхвърли! После постави на опразнените места книгите на Библията. Изпълни библиотеката с Писанията и размишлявай върху тях ден и нощ. Колкото до картините по стените ти, мъчно ще можеш да контролираш тези образи, но ето това ще ти помогне." И Той ми даде Своя портрет в естествена величина.

"Окачи го на централно място на стената на ума ти!"-ми каза. Направих го и открих, че когато мислите би бяха центрирани върху самия Христос и Неговата чистота, това ми даваше сили да отблъсна нечистите въображения.

Така Господ ми помогна да поставя мислите си в зависимост от Него. Ако и вие срещате трудности с тази малка стая на ума ви, въведете Христос вътре.Напълнете я с Божието Слово, размишлявайте върху него и го дръжте винаги в непосредственото присъствие на Господа Исуса Христа.

От кабинета влязохме в трапезарията-една обширна стая, в която прекарвах по-голямата част от времето си, и в която полагах много усилия да задоволявам собствените си желания. Казах на Господ: "Това е една съвсем обикновена стая и със сигурност ще бъдеш доволен от това, което се сервира тук." Господ седна с мен на масата и попита: "Какво е менюто за обяд?" Отговорих:"Моите любими храни са стари кокали, люспи от семена, кисело зеле, праз, кромид и чесън, доставени направо от Египет.

" Тези бяха нещата, които обичах, и които бяха любимо световно меню.Предполагах, че нямаше нищо лошо в някое от тях, но това не беше храната, която трябваше да задоволява живота на един истински християнин. Когато ястието беше сложено пред Господ, Той не каза нищо, но забелязах, че Той дори не го вкуси и Му казах малко разтревожен: "Спасителю, Ти не обръщаш никакво внимание на храната, която сложих пред Теб!

Каква е причината? "Той ми отговори:"Аз имам храна да ям, която ти не знаеш. Моята храна е да върша волята на Този, Който Ме е пратил." Погледна ме и добави:"Ако ти искаш храна, която наистина ще те задоволи, търси волята на Отца, а не твоите удоволствия, не твоите собствени желания, не и твоето доволство. Търси да удовлетвориш Мен и тази храна ще задоволи и теб."

Тогава, на самата трапеза, Той ми даде да вкуся от вършенето на Божията

воля.

Какъв аромат имаше тя! Няма храна подобна на нея в целия свят. Само тя задоволява!

Всичко друго, в края на краищата, разочарова. Ако Христос е във вашето сърце, каква храна ще Му сложите и каква храна вие ще ядете? Живеете ли за страстите на плътта и гордостта? Или избирате Божията воля за ваша храна и питие? Исус ми каза: "Грешката ти е тази, че гледаш на четенето на Библията и на молитвата като на средство за твоя личен напредък, а забравяш, че те са предназначени за общение с Мен. Трипомни си, че Аз те изкупих с голяма цена и не пренебрегвай общението с Мен."

Не оставяй Христос сам да чака в гостната стая на твоето сърце, но всеки ден Го търси, чети Словото Му и в молитва общувай с Него!

Господ ме попита: "Имаш ли работилница в твоя дом?" Долу в мазето, дома на моето сърце, имам работна маса с някои инструменти, но много рядко работех там. От време на време слизах и се суетях наоколо с нищожни неща, но никога не се занимавах с нещо сериозно, което да си заслужава труда. Заведох Го долу в работилницата. Той видя работната маса и какви малки способности имах. Каза ми: "Добре е обзаведено, но какво си изработил в живота си за Божието Царство?" Господ погледна две малки играчки, които бях захвърлил на масата, взе една от тях и ми я показа с думите: "Тези малки играчки ли са всичко, което ти си изработил в твоя християнски живот?"

Да, казах аз, Господи, това е най-доброто, което мога да направя. Зная, че не е много и искам да направя повече, но нямам умение и сила. -Би ли желал да направиш по-добро нещо?-попита ме Исус. -Да!

-

отговорих аз.

-Много добре! Дай Ми ръцете си! Отпусни ги сега в Моите ръце и позволи на Духът Ми да работи чрез теб. Знам, че ти си неспособен и несръчен, но Духът е Майстора- Специалист, и ако контролира ръцете и сърцето ти, Той ще работи чрез теб. Като застана зад мен и постави Своите големи и силни ръце върху моите, направлявайки инструментите със способните Си пръсти, Господ започна да работи чрез мен. Произведеното далеч не можеше да ме задоволи, но знам, че това, което беше направено за Бога, беше чрез Неговата силна ръка и чрез силата на Святия Дух в мен. Не се обезсърчавайте, ако не можете да направите много за Бога. Вашите способности не са главното условие. ГЛАВНОТО УСЛОВИЕ Е ГОСПОД, КОЙТО РЪКОВОДИ ПРЪСТИТЕ ВИ И НА КОГОТО ТРЯБВА ДА СЕ ДОВЕРИТЕ! ДАЙТЕ СПОСОБНОСТИТЕ И ДАРБИТЕ СИ НА БОГА И ТОЙ ЩЕ ИЗВЪРШИ НЕЩА С ТЯХ, КОИТО ЩЕ ВИ ИЗНЕНАДАТ!

Спомням си времето, когато Господ ме попита за спортната стая-стаята за развлечения. Аз се надявах, че Той няма да ме пита за нея. Имах известни връзки и приятелства, дейности и занимания, които исках да пазя за себе си. Не мислех, че Христос би ги споделил и одобрил, затова избягнах въпроса. Но една вечер, когато се готвех да отида при мой приятел, тъкмо да престъпя прага, Господ ме спря с един поглед. -Излизаш ли? - попита ме Той. -Да! - отговорих аз. -Добре, каза Той - би ли искал да дойда с теб? -О!-отговорих почти грубо. Господи, аз не мисля, че Ти наистина искаш да дойдеш с мен. Нека излезем с Теб утре вечер. Утре вечер ще отидем на молитвено събрание, ако искаш, но тази вечер аз имам друг ангажимент. -Много добре-каза Той-но Аз мисля, че когато дойдох в твоя дом ние се съгласихме да правим всичко заедно. Нали щяхме да бъдем съдружници? Искам да знаеш, че Аз желая да дойда с теб. -Добре, ще отидем заедно някъде утре вечер! - отговорих. Тази вечер, обаче, прекарах няколко мизерни часа. Чувствах се зле.Какъв приятел бях на Христа, щом умишлено Го отстранявах от моите връзки, като отивах на места и вършех неща, в които много добре знаех, че няма да Му е приятно да участва?! Когато се върнах вечерта, видях че в стаята Мусветеше. Изкачих се да поговоря с Него за станалото. Казах Му: -Господи, научих си урока! Не мога да прекарвам добре без Тебе! Отсега ние ще правим всяко нещо заедно! После слязохме в занималнята на дома и Той я преобрази. Господ възобнови истинската радост, истинското щастие, истинското задоволство и истинското приятелство! Смах и песен закънтяха в дома.

Има още едно нещо, което искам да споделя с вас. Един ден намерих Господ Исус да ме чака при вратата. Щом влязох, Той ми каза:"Някаква особена миризма се носи из къщата. Има нещо разлагащо се тук! То е горе някъде." Щом изрече думите, аз веднага разбрах за какво говори. Да! Имаше една малка стаичка горе на тавана, само няколко стъпки широка. И в тази винаги заключена стаичка държах едно-две лични неща, за които не исках никой да знае.Не исках даже и Христос да ги види. Знаех, че те са мъртви и гниещи, и при все това ги обичах и желаех да ги имам при себе си. Страхувах се Той да не открие, че те са там. Изкачих се по стълбите с Исус и колкото повече приближавахме, миризмата ставаше все по-силна. Господ

посочи вратата и каза:Тук е! Нещо умряло! Ядосах се! Това беше единствения начин, по който можех да реагирам-дал съм Му достъп в кабинета-библиотека, в трапезарията, в гостната, в работилницата, в занималнята, а сега Той иска да влезе и в тази малка стаичка! И си помислих недоволно:Това е вече много! Няма да Му дам ключа!

-Добре, каза Господ, четейки моите мисли. Ако мислиш, че ще стоя тук на втория етаж, в тази миризма, лъжеш се! Ще Си изнеса леглото на верандата. Няма да се съглася да търпя тази миризма! И аз видях, че Той се запъти към стълбите АКО СТЕ ПОЗНАЛИ И ОБИКНАЛИ ХРИСТА, НАЙ-ЛОШОТО, КОЕТО МОЖЕ ДА СЕ СЛУЧИ Е ДА УСЕТИТЕ, ЧЕ НЕГОВОТО ОБЩЕНИЕ, ПРИСЪСТВИЕТО МУ СЕ ОТТЕГЛЯ ОТ ВАС! Трябваше да отстъпя.Казах Му наскърбено:

-Ще Ти дам ключа, но Ти Сам трябва да отвориш стаичката и да я очистиш. Аз нямам сили да направя това.

-Знам! - каза Господ. Знам, че ти нямаш сила. Само Ми дай ключа! САМО МИ ДАЙ ПРАВО ДА ИМАМ ГРИЖАТА ЗА СТАИЧКАТА И АЗ ЩЕ НАПРАВЯ НУЖНОТО! Така с треперещи пръсти, аз предадох на Господ ключа. Той го взе от ръката ми, отиде до вратата, отвори и в един миг очисти и подреди всичко! Каква победа и освобождение беше ТЕЗИ МЪРТВИ НЕЩА ДА БЪДАТ ВЪН ОТ МОЯ ЖИВОТ!

Започнах да мисля и си казах:аз се опитвах да държа сърцето ми чисто за Христа.

Започвах с една стая и тъкмо я очиствах, другата ставаше мръсна. Започвах да чистя нея, а първата ставаше прашна. Така се уморявах много да се опитвам да подържам едно чисто сърце и един послушен живот! Не успях да направя всичко. Осмелих се да попитам Исус:

-Господи, имаш ли някакъв начин Ти да вземеш отговорността за цялата къща и Ти да действаш в нея вместо мен, както направи със стаичката? Би ли взел отговорността да пазиш сърцето ми както трябва да бъде и моят живот какъвто трябва да бъде? Видях как лицето Му просия като ми отговори: -ДА! АЗ ДОЙДОХ ТЪКМО ТОВА ДА НАПРАВЯ. ТИ НЕ МОЖЕШ ДА БЪДЕШ ПОБЕЖДАВАЩ ХРИСТИЯНИН С ТВОЯТА СОБСТВЕНА СИЛА. ТОВА Е НЕВЪЗМОЖНО! ПОЗВОЛИ МИ АЗ ДА НАПРАВЯ ТОВА ЧРЕЗ ТЕБ И ЗА ТЕБ!

ТОЗИ Е НАЧИНА! И Той прибави:АЗ НЕ СЪМ СОБСТВЕНИК НА ТАЗИ КЪЩА, А САМО ГОСТЕНИН И НЯМАМ ПРАВО ДА ДЕЙСТВАМ ДОКАТО СОБСТВЕНОСТТА НЕ Е МОЯ. Разбрах това на минутата и коленичейки казах: -ГОСПОДИ, ТИ СИ БИЛ СОБСТВЕНИКА! ОТСЕГА АЗ СТАВАМ СЛУГАТА, ТИ ЩЕ СТАНЕШ ГОСПОДАРЕ!

Бързайки колкото можех, грабнах желязната касичка, където държах скъпоценностите си, извадих нотариалният акт на къщата, в който се описваха нейният капитал и задължения, положение и състояние. И връщайки се при Него, с пълно съзнание, подписах, че тя принадлежи само на Него за останалото време от живота ми и за вечността. Казах Му: -ТУК Е ВСИЧКО, КАКВОТО СЪМ И КАКВОТО ИМАМ ЗА ВЕЧНОСТТА.

СЕГА ТИ УПРАВЛЯВАЙ КЪЩАТА! АЗ ЩЕ ОСТАНА ТУК С ТЕБ КАТО СЛУГА И ПРИЯТЕЛ.

ТОЙ ВЗЕ МОЯ ЖИВОТ ОНЗИ ДЕН И МОГА ДА ВИ КАЖА, ЧЕ НЯМА ПО-ДОБЪР НАЧИН ДА СЕ ЖИВЕЕ ХРИСТИЯНСКИ ЖИВОТ.ТОЙ ЗНАЕ КАК ДА ГО ПАЗИ В РЕД И ДА ВСЕЛЯВА ДЪЛБОК МИР В ДУШАТА.ДАНО ХРИСТОС СЕ ВСЕЛИ И БЪДЕ В СВОЯ ДОМ И В ТВОЕТО СЪРЦЕ КАТО ГОСПОД НА ВСИЧКО! АМИН.